

Буде легше

Як набридає нам та втома,
Що забирає все в всіх нас,
І на роботі те, і вдома,
І кожен день, і повсякчас

Коли вже й сили геть немає,
Й здається вже, в тій боротьбі
Чи виграєм ми, чи програєм -
Хай вже хоч, як в тім всім й собі,

Невігластво в нас в тім панує,
Пітьма й сповила нас всіх в тім,
Хто знань не має - той існує,
А треба жити ж нам усім

Ми все збагнем те, й усвідомим,
Й почнем все важче вже долати,
Тоді й прийдуть знання на спомин,
І сили в нас з всім тим зростать

Що нам здавалось не підйомним,
І навіть й фантастичним щось -
Те стане все нормальним й повним
Для подолання, й за будь що.

Робити так, щоб геть й без втоми
Міняти справи і діла,
Як на роботі, так і вдома,
Щоб сила більша й більша йшла.

Буває те все часто й густо,
Періоди, що й геть усі,
Вже б краще хай їм було б пусто,
Інколи й думаєм ми всі,

Або дійти з всім тим до тями,
Так тяжко в тім буває й жити,
Здається, що ще крок до ями,
І нас вже в тім всім й не спинить.

Так, щоб нам Вчення вже тримати,
Як хліб і воду, й кожен день,
Воно нам всім - як батько й мати,
І сили з ним й зростуть лишень.

Почнуть невпинно й невгамовно,
В життях надземнім, та й земнім,
І збором ми все, й безумовно,
І переможні будем в тім,

І стане нам вже відпочинком
Лиш переміна вся в трудах,
Найкращим те буде спочинком,
Що було тяжко по первах.

Й тоді хтось скаже: те від Бога!
Хай каже, це все дійсно в тім,
Про те про все нам Агні Йога
Дає, всім тим, хто й сам вже в нім.